

Helga Nejedlová, rozená Brzobohatá, se narodila 30.9. 1934 jako jedináček do česko-německé rodiny.

Dle jejích rodičů se ve 20. a 30. letech v pohraničí žilo pokojně, až když se k moci dostal Hitler se vztahy začaly lámat.

“ Tatínek byl malíř pokojů už neměl práci, protože u Čecha nenechali malovat, tak se musel úplně přeorientovat na ten sklářský průmysl a dělal knoflíky”

Česky se Helga začala učit až po válce, na což nemá dobré vzpomínky, kvůli židovskému učiteli, jenž prošel koncentračním táborem.

„Právě když jsme neuměli česky, tak tam byl učitel, který byl z koncentráku a teď když nás vyvolal a my nevěděli vo co tak na nás křičel. Takhle si stoupl a křičel na nás - Němci ven!“ „Bylo pro nás hrozný. A kdykoli jsem ho potkala někde nebo tak, vždycky jsem si na to vzpomněla, ale rodiče mi říkali nemůžeš se tomu divit. Když nikdy nevíš on nikdy vypravoval co zažil. Tak holt jsme mu to odpustili, ale bylo to krutý.“

Byla ale pilnou žačkou a češtinu ovládla velmi rychle, a to i díky tomu, že se navzájem podporovaly s kamarádkami, které též neuměly česky.

“Paní Weissová právě a ty zas její kamarádky a tak.My jsme se učily dohromady i tu češtinu úkoly a tak dále jsme dělali. A snažili jsme se, abysme byli rovný těm dětem, který prostě mluvěj že jo česky.“

Rodiče naší pamětnice neměli lehký život, zažili první světovou válku i tu druhou, a nakonec se rozvedli. Její otec bojoval za 1. světové války v Dolomitech, už z vyprávění se jí to zdálo hrozný, když se tam pak po letech přijela podívat úplně jí to ohromilo.

“Tak strašná válka, když to pak vidíte černý na bílým jak tam vůbec mohli vylézt s dělama do výšky přes 2000 metrů a to neměli motorizaci, to museli tahat že jo... to bylo šílený.”

Po střední škole začala pracovat na poště, kde strávila 45 let. Ráda vzpomíná na maďarského listonoše, který jim vyprávěl spoustu zajímavých příhod. Mezi ně patří i jedna strašlivá, kterou dokonce viděla na vlastní oči.

“My jsme měli listonoše, kterej byl strašně vyřečnej. A ten nám vypravoval takovejch zážitků, a za války jezdil vlakovou poštou do Drážd'an a zažil nálet v Drážd'anech to, když vypravoval to nám bylo až špatně. A my jsme tady v tom únoru byli nahoře na Bramberku na zlatý svadbě u někoho a tam jsme to viděli celá oblast jako červená jak byli ty nálety to bylo strašný.“

Za svůj pozoruhodný život získala Helga Nejdlová naprostý odpor vůči jakémukoliv násilí a myslí si, že válka je nesmyslná, kvůli tomu také neměla ráda dějepis. Je smutnou pravdou že historie se opakuje, a proto její hesla nabývají na ještě větší vážnosti.

„ale stejně kdo to neprožil asi to nemůže tak pochopit a všechno jestli to je koncentrák jestli to je cokoli nebo válku...“

Celý život se držela krásného motto, díky kterému ničeho nelituje.

„co nechceš aby ti druzí činili nečiň ty jim“

Na závěr by mladší generaci ráda vzkázala:

“Aby se drželi pravdy, aby se chovali slušně my jsme se taky museli chovat slušně, a aby se měli jakž takž dobře, ale svojí přičinlivostí “